

HET KIND MET HET BADWATER WEGGOOIEN?

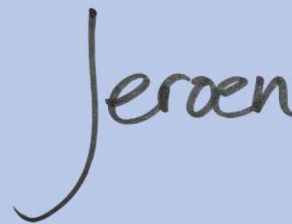
Op het moment dat u dit leest is het nieuwe academische jaar weer in volle gang en gaan we op de oude voet weer verder. Of toch niet? Zijn er in de afgelopen coronatijd veranderingen geweest die we gaan behouden of gooien we die als het kind met het badwater weg?

Thuiswerken is een van de zaken die het meest voor de hand liggen om ook na coronatijd te blijven doen. Voor wie zijn werk grotendeels digitaal kan doen, is de hoop dat het vijf dagen per week in de spits forensen tot het verleden gaat behoren.

Het natuurkundig onderzoek lijkt relatief weinig beïnvloed door de coronacrisis. Hoogstens werd er meer nieuw onderzoek gedaan naar druppelvorming in afgesloten ruimtes. Groter was de invloed op wetenschappelijke conferenties. Daar werd fysieke aanwezigheid vervangen door deelname aan webinars, online-workshops en digitale conferenties. Digitale conferenties missen het spreken in de wandelgangen, sociale activiteiten, en non-verbale communicatie. Fysieke conferenties hebben het voordeel van het aanwezig zijn in dezelfde tijdzone en de gedwongen actieve deelname (achter de computer heb ik nogal de neiging andere werkzaamheden te gaan uitvoeren). Echter, frequente fysieke conferentiebezoeken zijn een grote belasting voor milieu en gezinsleven. Het lijkt me dus goed om ook in de toekomst enige vorm van digitale interactie in (hybride) conferenties te behouden. Laten we ons door de voordelen stimuleren om de digitale interactiviteit bij conferenties te verbeteren.

De invloed van COVID-19 op het onderwijs leidde tot veel ontwikkelingen op het gebied van nieuwe digitale onderwijs-technieken. Zo waren er onlinecolleges,

digitale werkgroepen, thuispractica en online gesurveilleerde examens. Zeker, de snelheid waarmee deze technieken moesten worden ingevoerd zorgde soms dat de kwaliteit te wensen overliet. Ook werden er vraagtekens gezet bij de fraudegevoeligheid van openboektentamens, of het gebrek aan privacy bij online gesurveilleerde tentamens. Echter, deze digitale middelen hadden ook voordelen. Digitale onderwijsvormen geven studenten meer autonomie. Zo kunnen ze vaker studeren op de voor hun passende tijden en met eigen snelheid door de stof heen gaan. Ook verleggen studenten durven in digitale vorm makkelijker vragen te stellen. Bij de noodzakelijke digitalisering van de tentaminering is er een efficiëncyslag gemaakt bij het automatisch innemen, verwerken en beoordelen daarvan. We kunnen de geboekte vooruitgang laten beklijven door de voordelen van tentaminering op de campus te combineren met het gebruik van de computer bij de afname en verwerking van tentamens. Met het uitdoven van de coronacrisis lopen we snel het risico terug te vallen in oude gewoontes. Echter, ondanks alle negatieve gevolgen van de coronacrisis moeten we goede ontwikkelingen behouden en versterken. Al was het alleen maar om klaar te zijn voor een volgende pandemie.

Jeroen Kalkman,
Universitair hoofddocent TU Delft